KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.1.2021 r.
COM(2021) 11 final

2021/0005 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu UE-Szwajcaria ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, w odniesieniu do zmiany rozdziału III i załączników I i II do umowy

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach wspólnego komitetu w związku z planowanym przyjęciem zmian rozdziału III oraz załączników I i II do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne („umowa").

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Zmiana umowy w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne

Umowa weszła w życie z dniem 1 lipca 2009 r. i zapewniła zarówno płynne przepływy handlowe między Szwajcarią a UE, jak i wysoki poziom bezpieczeństwa w łańcuchu dostaw. Umowa opiera się na zasadzie, zgodnie z którą UE i Szwajcaria ustanawiają i stosują w odniesieniu do przewozu towarów pochodzących z krajów trzecich lub przeznaczonych do krajów trzecich takie same środki bezpieczeństwa, zapewniając w ten sposób poziom bezpieczeństwa równoważny z poziomem bezpieczeństwa na ich granicach zewnętrznych. Umowa zwalnia przedsiębiorców z obowiązku przedstawienia organom celnym przywozowej deklaracji skróconej przed przywozem i wywozem w ramach dwustronnej wymiany handlowej między UE a Szwajcarią. Tymczasem w handlu z państwami trzecimi Szwajcaria wdraża środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne równoważne ze środkami stosowanymi w UE.

Obecnie każda ze stron posiada swój własny system zarządzania przywozowymi deklaracjami skróconymi (w UE jest to system kontroli przywozu – ICS), ale nie ma żadnych powiązań między obydwoma systemami.

Od 2016 r. Komisja prowadzi wstępne rozmowy mające na celu aktualizację postanowień umowy i włączenie Szwajcarii do nowego unijnego programu celnego dotyczącego bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów, czyli systemu kontroli importu 2 (ICS2), który jest systemem scentralizowanym.

Ponadto unijny kodeks celny (UKC) przewiduje środki zawarte w nowym projekcie ICS2, które w istotny sposób zmienią wcześniejsze operacje celne dotyczące towarów wprowadzanych do UE oraz ogólne ramy wspólnego zarządzania ryzykiem. Nowy program przekształci istniejący proces pod względem informatycznym, prawnym, zarządzania ryzykiem celnym/kontroli ryzyka celnego oraz z perspektywy operacyjnej handlu. W ramach programu gromadzone będą dane o wszystkich towarach wprowadzanych do UE przed ich przybyciem. Przedsiębiorcy będą musieli zgłaszać dane dotyczące bezpieczeństwa i ochrony do ICS2 za pośrednictwem przywozowej deklaracji skróconej. Obowiązek rozpoczęcia składania takich deklaracji nie będzie taki sam w przypadku wszystkich przedsiębiorców. Będzie on zależał od rodzaju usług, jakie przedsiębiorcy świadczą w ramach międzynarodowego przepływu towarów, i jest związany z trzema datami wdrożenia ICS2 (15 marca 2021 r., 1 marca 2023 r. i 1 marca 2024 r.). Wyprzedzająca informacja o towarach i analiza ryzyka umożliwią wczesną identyfikację zagrożeń i pomogą organom celnym interweniować w najwłaściwszym punkcie łańcucha dostaw.

ICS2 stanowi zatem zasadniczy instrument celny UE służący poprawie zarządzania kontrolami granicznymi w zakresie bezpieczeństwa i ochrony przy wjeździe, wspierający unijny program celny dotyczący bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów.

W celu utrzymania tego samego poziomu bezpieczeństwa na granicach zewnętrznych Szwajcaria zgodziła się przystąpić do projektu ICS2 i rozpocząć działalność operacyjną do czasu pierwszego uruchomienia ICS w dniu 15 marca 2021 r. Postanowienia te będą miały również jednakowe zastosowanie co podobne zmiany umowy w sprawie środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne między UE a EOG, która ma zastosowanie wyłącznie do Norwegii.

Proponowane zmiany do umowy są wynikiem negocjacji, które rozpoczęły się w listopadzie 2019 r. i zakończyły w październiku 2020 r. między UE oraz Szwajcarią i Norwegią. Zmiany w rozdziale III umowy mają na celu uwzględnienie również ewolucję odpowiednich przepisów UE w obszarze upoważnionych przedsiębiorców oraz ram zarządzania ryzykiem i analizy ryzyka. Zapewni to równoważny poziom bezpieczeństwa na granicach zewnętrznych oraz poprawi bezpieczeństwo i ochronę wspólnego obszaru bezpieczeństwa.

Umowa będzie również zawierać uzgodnienie finansowe (załącznik I tytuł III) obejmujące koszty opracowania i operacyjnego wykorzystania ICS2 przez Szwajcarię oraz szczegółowe informacje na temat funkcjonowania ICS2, które ujawniono w uzgodnieniach technicznych (załącznik I tytuł II).

Ponadto, jeżeli chodzi o ochronę danych osobowych, ochrona danych osobowych i ich przekazywanie muszą być zgodne z prawem przekazującej je umawiającej się strony, tj. w przypadku przekazywania ich z UE – z rozporządzeniem w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (RODO).

2.2. Wspólny Komitet UE–Szwajcaria

Wspólny Komitet UE–Szwajcaria został ustanowiony na mocy art. 19 umowy. Wspólny komitet działa na zasadzie konsensusu, reprezentując każdą umawiającą się stronę.

Wspólny komitet zbiera się co najmniej raz w roku i odpowiada za zarządzanie umową oraz za zapewnianie jej właściwego wykonywania. W tym celu wspólny komitet może również wydawać zalecenia i podejmować decyzje, takie jak decyzja dotycząca zmiany rozdziału III i załączników, które są następnie wdrażane przez umawiające się strony według ich własnych zasad.

2.3. Planowany akt wspólnego komitetu

Podczas kolejnego posiedzenia lub w drodze wymiany listów wspólny komitet ma przyjąć decyzję dotyczącą zmiany umowy („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest zapewnienie najwyższego poziomu bezpieczeństwa i kontroli towarów przekraczających granice i wprowadzanych na obszar celny UE i Szwajcarii.

Planowany akt będzie wiążący dla stron zgodnie z art. 21 umowy, który stanowi, że: „1. Wspólny komitet odpowiada za zarządzanie i właściwe stosowanie niniejszej umowy. W tym celu formułuje zalecenia i podejmuje decyzje. 2. Wspólny komitet może wprowadzić w drodze decyzji zmiany do rozdziału III i do załączników”.

Zgodnie z art. 22 ust. 4 umowy, jeśli decyzji nie można przyjąć w czasie pozwalającym na jednoczesne stosowanie, zmiany określone w projekcie decyzji przekazanym umawiającym się stronom do zatwierdzenia stosuje się tymczasowo.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

3.1. Ogólny przegląd obowiązującej umowy

W umowie z 2009 r. podkreślono szczególne dwustronne stosunki handlowe między UE a Szwajcarią oraz silny wzajemny interes we wdrażaniu równoważnych środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne. Przedmiotowa umowa w sprawie środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne zapewnia wzajemne uznawanie między UE a Szwajcarią kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa i tym samym stanowi skuteczne rozszerzenie unijnego obszaru bezpieczeństwa celnego.

Umowa opiera się na rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny oraz na następujących aktach wykonawczych i delegowanych:

- rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447, z uwzględnieniem odpowiedniej kolumny w załączniku B;
- rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/2089, które obejmuje obowiązki stron w odniesieniu do ochrony danych i administrowania danymi;
- decyzji wykonawczej Komisji w sprawie programu prac;
- rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2446, z uwzględnieniem odpowiedniej kolumny w załączniku B.

Aby zwiększyć bezpieczeństwo w międzynarodowym handlu towarami, UE wprowadziła w 2006 r. nowe środki mające na celu zapewnienie wyższych standardów kontroli celnych (IP/06/1821). Obejmują one zasady i terminy obowiązujące przedsiębiorców w odniesieniu do przedstawiania informacji o towarach przed ich przywozem do UE lub wywozem z UE (elektroniczne deklaracje przywozowe i wywozowe); unijny system analizy ryzyka i zarządzania nim; oraz system ułatwiający korzystanie z usług upoważnionym przedsiębiorcom w UE.

UE i Szwajcaria uzgodniły również, że będą pracować nad wspólnymi ramami zarządzania ryzykiem, w tym, w stosownych przypadkach, nad wymianą informacji związanych z ryzykiem.

Umowa została zmieniona właśnie w kontekście rozwoju takich wspólnych ram dla poprawy kontroli celnych oraz w następstwie modernizacji unii celnej i jej przepisów. Powinno to zapewnić najwyższy poziom bezpieczeństwa i kontroli towarów przekraczających granice i wprowadzanych na obszar celny UE i Szwajcarii.

3.2. Proponowane zmiany w umowie w kontekście uczestnictwa Szwajcarii w ICS2

ICS2 to pierwsza linia obrony w zakresie ochrony rynku wewnętrznego i obywateli Unii. Dzięki ulepszonym procesom bezpieczeństwa celnego opartym na danych program ten wspiera skuteczne kontrole celne oparte na analizie ryzyka, ułatwiając jednocześnie swobodny przepływ legalnego handlu przez granice zewnętrzne UE.

Program przyczyni się do ustanowienia zintegrowanego podejścia UE w celu wzmocnienia ram zarządzania ryzykiem celnym. Stanowi to podstawę unijnego kodeksu celnego i strategii zarządzania ryzykiem celnym zgodnie z planem działania przyjętym przez Radę w 2014 r. oraz celami Komisji pod przewodnictwem Ursuli von der Leyen dotyczącymi wyniesienia unii celnej na kolejny poziom.

Jako system wyprzedzającej informacji o towarach ICS2 będzie gromadził dane o wszystkich towarach wprowadzanych do UE przed ich przybyciem. Przedsiębiorcy będą musieli zgłaszać

dane dotyczące bezpieczeństwa i ochrony do ICS2 za pośrednictwem tzw. przywozowej deklaracji skróconej. Obowiązek rozpoczęcia składania takich deklaracji nie będzie taki sam w przypadku wszystkich przedsiębiorców. Będzie on zależał od rodzaju usług, jakie przedsiębiorcy świadczą w ramach międzynarodowego przepływu towarów, i jest związany z trzema datami wdrożenia ICS2 (15 marca 2021 r., 1 marca 2023 r. i 1 marca 2024 r.).

W dniu 10 września 2019 r. Szwajcaria potwierdziła swoje uczestnictwo w systemie kontroli importu 2 (ICS2). Potwierdzenie to dało początek formalnym rozmowom między UE a Szwajcarią, umożliwiając uczestnictwo tego kraju partnerskiego we wspólnych ramach ICS2, który zostanie uruchomiony dnia 15 marca 2021 r.

Przystąpienie do programu ICS2 pociąga za sobą dostosowania techniczne i finansowe w odniesieniu do umowy, a w szczególności zmiany odzwierciedlające modernizację unii celnej i jej przepisów.

3.3. Proponowane zmiany prawne do umowy w kontekście modernizacji UKC

Główne zmiany wprowadzone w projekcie zmienionej umowy opierają się na rozporządzeniu (UE) nr 952/2013 ustanawiającym unijny kodeks celny oraz na powiązanych z nim aktach – rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 oraz rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/2446. Zmiany te dostosowują zmienioną umowę do najnowszych przepisów UE dotyczących środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, przywozowych i wywozowych deklaracji skróconych (ENS i EXS), rozwoju i wdrażania odpowiednich systemów teleinformatycznych, upoważnionych przedsiębiorców, wspólnego procesu analizy ryzyka i ram zarządzania ryzykiem zgodnie z najnowszymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.

Jako podstawę do wprowadzenia istotnych zmian do umowy wykorzystano następujące przepisy prawne:

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny:
  - art. 46 dotyczący zarządzania ryzykiem i kontroli celnych;
  - art. 127 odnoszący się do odpowiednich przepisów dotyczących złożenia przywozowej deklaracji skróconej: forma i treść, stosowanie systemów teleinformatycznych, składanie i zwolnienia, terminy, rejestracja, osoby składające, analiza ryzyka do celów bezpieczeństwa i ochrony, wielokrotne składanie;
  - art. 128 dotyczący analizy ryzyka;
  - art. 6 ust. 1, art. 12, 16, 46, 47 oraz art. 127–133 ustanawiają podstawę prawną dla rozwoju i wdrażania ICS2;
- **decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r.** ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym;
- **rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446** (obowiązujące w dniu 16 lipca 2020 r.):
  - art. 104, 106, 112, 113, 113a dotyczące przywozowej deklaracji skróconej;
  - załącznik B zawierający wymogi dotyczące danych;

– **rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447** (obowiązujące w dniu 20 lipca 2020 r.):

  - art. 24 dotyczący zgodności w odniesieniu do upoważnionych przedsiębiorców, zastępujący obecny art. 2 załącznika II do umowy;
  - art. 182, 183, 184, 185, 186, 188 i 189 dotyczące przywozowej deklaracji skróconej;
  - załącznik B dotyczący struktury i formatu danych.

Ostatnie zmiany w załączniku B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 oraz w załączniku B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 nie zostały jeszcze formalnie przyjęte. W związku z tym w ramach proponowanej zmiany do przedmiotowej umowy pozostawiono miejsce na aktualizację przypisów po opublikowaniu zmian (zob. art. 2 załącznika I do zmienionej umowy).

W dniu 28 września 2020 r. Komitet Kodeksu Celnego Komisji Europejskiej przyjął zmianę art. 24 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447. Data publikacji zmiany nie została jeszcze ustalona.

Zgodnie z decyzją wspólnego komitetu nr 1/2014[1] oraz z umową o transporcie lotniczym z dnia 21 czerwca 1999 r.[2] dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony lotnictwa w szczególności między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w treści zmienionej umowy (załącznik I art. 20) zaproponowano wyjątek dotyczący składania wywozowych deklaracji skróconych w przypadku transportu lotniczego.

3.4. Proponowane zmiany strukturalne w umowie

Jeżeli chodzi o strukturę umowy, zaistniała potrzeba podzielenia na dwa różne tytuły sekcji obejmujących przywozowe (tytuł I) i wywozowe (tytuł IV) deklaracje skrócone o przywozie i wywozie towarów w załączniku I, głównie ze względu na bardziej szczegółowe przepisy dotyczące przywozowych deklaracji skróconych i ICS2.

Zgodnie z rozumowaniem leżącym u podstaw tej zmiany strukturalnej załącznika I utworzono dwa nowe tytuły:

– Tytuł II: Ustalenia techniczne dotyczące systemu kontroli importu 2;

– Tytuł III: Ustalenia finansowane dotyczące systemu kontroli importu 2.

3.5. Stanowisko, które ma być zajęte przez Unię

Wspólny komitet ustanowiony na mocy umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, powinien przyjąć decyzję zezwalającą na wprowadzenie zmian do rozdziału III i do załączników do umowy. Dokonuje się tego w drodze decyzji wspólnego komitetu podczas posiedzenia wspólnego komitetu, na którym UE jest stroną reprezentowaną, lub w drodze wymiany listów.

Stanowisko, które UE ma zająć w ramach wspólnego komitetu, powinno zostać określone decyzją Rady na podstawie wniosku Komisji. W drodze wzajemnego porozumienia zmieniona umowa jest następnie wdrażana przez umawiające się strony.

---

[1] Decyzja nr 1/2014 Wspólnego Komitetu UE–Szwajcaria z dnia 10 października 2014 r. określająca przypadki zwolnienia z przekazywania danych, o których mowa w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy załącznika I do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne (Dz.U. L 331 z 18.11.2014, s. 38).

[2] Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 73.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet UE–Szwajcaria jest organem ustanowionym na mocy umowy, a mianowicie Umowy w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne.

Akt, który ma zostać przyjęty przez wspólny komitet, stanowi akt mający skutki prawne.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest w związku z tym art. 207 ust. 4 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. WPŁYW NA BUDŻET

Proponowane zmiany dotyczące zmiany umowy w sprawie środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne opierają się na założeniu, że Szwajcaria przystąpi do programu ICS2 z chwilą jego pierwszego uruchomienia w dniu 15 marca 2021 r. Kolejne uruchomienia będą miały miejsce w 2023 r. i 2024 r.

Powoduje to wpływ na budżet Szwajcarii. Podział kosztów przedstawiono w załączniku I art. 17 i przekazano dalej Szwajcarii za pośrednictwem dokumentu roboczego.

Szwajcaria wniesie wkład w każde uruchomienie ICS2, w związku z czym poniesie ryczałtową opłatę tytułem kosztów rozwoju poniesionych przez Komisję Europejską.

W przypadku wersji 1 wspomniane koszty wynoszą 520 000 EUR, w przypadku wersji 2 – 550 000 EUR, a w przypadku wersji 3 – 550 000 EUR i opierają się na kluczu rozdziału wynoszącym 4 %.

Szwajcaria będzie również partycypować w kosztach operacyjnych poniesionych przez Komisję Europejską w celu pokrycia rocznych kosztów badania zgodności, utrzymania infrastruktury (sprzętu, oprogramowania komputerowego, hostingu, licencji itp.), centralnych komponentów ICS2 oraz powiązanych aplikacji i usług niezbędnych do działania i połączenia tych komponentów (zapewnienie jakości, punkt informacyjny oraz dział zarządzania IT). Takie koszty operacyjne opierają się na kluczu rozdziału wynoszącym 4 %, lecz nie stanowią stałej rocznej stawki. Wobec tego maksymalna wartość kosztów operacyjnych jest ograniczona do 450 000 EUR rocznie.

6. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu UE–Szwajcaria zmieni Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, akt ten po jego przyjęciu należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2021/0005 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu UE-Szwajcaria ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, w odniesieniu do zmiany rozdziału III i załączników I i II do umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 25 czerwca 2009 r. w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne („umowa") weszła w życie z dniem 1 lipca 2009 r.[3]

(2) Zgodnie z art. 21 ust. 2 umowy Wspólny Komitet UE–Szwajcaria może przyjąć w drodze decyzji zmiany do rozdziału III i do załączników do umowy podczas kolejnej sesji lub w drodze wymiany listów.

(3) W zastosowaniu art. 22 ust. 4 umowy, jeśli decyzji nie można przyjąć w czasie pozwalającym na jednoczesne stosowanie, zmiany określone w projekcie decyzji przekazanym umawiającym się stronom do zatwierdzenia stosuje się tymczasowo, w miarę możliwości od dnia 15 marca 2020 r., zgodnie z wewnętrznymi procedurami umawiających się stron. Taki wybór daty pokrywa się z pierwszym uruchomieniem systemu kontroli importu 2, w którym Szwajcaria zgodziła się uczestniczyć.

(4) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach wspólnego komitetu, gdyż zmiana będzie wiążąca dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach wspólnego komitetu, opiera się na projekcie aktu wspólnego komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

[3] Dz.U. L 199 z 31.7.2009, s. 24.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący